

FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100

Pe 6 luni " 50

Pe 3 luni " 30

In streinătate dublu. În America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Dumnezeu a creiat cerurile și pământul, toate cele văzute și nevăzute. Și nu se spune că El ar fi obosit creind mărețele lucruri pe cari le cuprind și pe cari nu le pot cuprinde ochiul nostru.

Se spune însă despre altceva că L'a obosit pe Dumnezeu și acesta este: păcatul. „Voi m'ați obosit cu păcatele voastre” spune El poporului îndărătnic și păcătos. Și din pricina păcatului El nu mai poate suferi nici rugăciunea și praznicile, fiindcă toate poartă pecetea fărădelegii. Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi (Isaia 1, 14). Din acestea se poate vedea cât de grozav este păcatul înaintea lui Dumnezeu, este ca o povară pentru El, povară pe care n'o mai poate suferi.

Uimește-te cerule, și te minunează pământule, că Dumnezeu vorbește despre păcat ca de o greutate care-l apasă și n'o poate suferi. Nu se găsește nici cel mai mic semn că conducerea lumii ar obosi pe Stăpânul ei. El veghează ziua și noaptea. Puterea Lui o simțim în fiecare clipă. El face să răsară luceafărul dimineții la timpul său și duce toate stelele cu puterea Sa, El e temeliea pământului și El ține piatra cea din capul unghiului. Dacă El n'ar ținea-o, într'o clipă întreagă lumea ar dispărea ca o piatră ce se cufundă în adâncul apei.

Dar iată, toate lucrurile acestea pe cari le-a făcut și le susține sunt o nimică în ochii Lui; dar păcatul este o povară pentru El; fapta rea îl apasă la pământ pe Cel Prea Înalt, pe când conducerea lumii văzute și nevăzute este pentru El ca un fir de praie într'o căruță.

Ah, fii fără grijă ai lui Adam, voi luați păcatul drept un lucru de nimic; și voi fii ai lui Veliar îl luați drept o plăcere, și ziceți: „El nu bagă de seamă; El nu observă; cum să știe Dumnezeu? Și dacă știe, nu se sinchisește de ele.

Dar auziți voi că ele sunt o povară pentru El? Vom înțelege foarte lămurit acest lucru dacă ne gândim la ce este și ce face păcatul. Păcatul este corupătorul (stricătorul) cel mare al lucrurilor lui Dumnezeu. Păcatul a prefăcut pe arhanghelul într'un dușman de moarte al lui Dumnezeu și din finger al luminii, spirit al răului. Păcatul privea în raiu și toate florile lui se uscau. Înainte de a veni păcatul, Creatorul a spus despre pământul de curând făcut și despre toate cele create, că toate sunt foarte bune însă când a intrat păcatul, acesta a tulburat adânc pe Dumnezeu că a creiat o asemenea ființă cum e omul.

Păcatul e dușmanul lui Dumnezeu și al omului. Nimic nu întunecă frumusețea așa de mult ca păcatul, căci el distruge chipul lui Dumnezeu. Pe lângă aceasta păcatul face faptele lui Dumnezeu nefericite; și să nu L'urască Domnul pentru aceasta? Dumnezeu n'a voit niciodată ca vreo creatură a mâini

PĂCATUL

lor Sale să fie nefericită. Inșă păcatul a schimbat făptura iubită a lui Dumnezeu într'un nenorocit. Din ființă liberă, omul a ajuns un sărman rob. Fericirea avută s'aschimbat în lacrimi și amarăciune și cea mai amară jale a luat locul bucuriei dela început.

Lepădați dar orice răutate și orice vicleșug orice fel de prefăcătorie de pismă și de clevetire. ...Preaiubiților... să vă feriți de poftele trupești cari se războiesc cu sufletul. (1 Petru 2, 11)

O netericit copil! Cum păcatul te-a smuls din brațele lui Dumnezeu și te-a trântit în noroiul desnădejdiei și durerii! Cum dintr'o cetate a păcii, ai rămas o ruină infricoșată și plină de frică și teamă. Apoi de când păcatul a intrat în hotarele tale voința și-a slăbit și s'a inclinat mai mult spre rău. Și de aceea urăște Dumnezeu păcatul, fiindcă face ființele iubirii sale în adâncul inimei lor nenorocite.

Dar păcatul este în acelaș timp și o ofensă pentru Dumnezeu. El este o săgeată îndreptată către inima lui Dumnezeu, este un atac asupra lui Dumnezeu. Ființa păcătoasă este asemenea unuiia ce ridică pumnii contra majestații dumnezeiești și un provocator al lui Dumnezeu ca să-l înmicești. Păcatul e rău, numai rău dela început până la sfârșit. Orice câteori faci voia ta, lucrând păcatul, înseamnă că tu te faci Dumnezeu iar pe Cel Prea Înalt îl desdumnezeiești (il cobori mai pe jos decât omul). Este aceasta o mică înșură, să-i rupi coroana de pe cap și să iei din mâna Sa sceptrul? Este un fleac atecul acesta contra lui Dumnezeu? Este o nimică să cauți să fii ucigaș de Dumnezeu și să dorești isgonirea Lui din lumea pe care a făcut-o El? Este acesta un lucru care poate fi trecut cu vederea? Poate Cel Prea Înalt

să audă și să vadă astfel de lucruri și să nu fie apăsător de greutatea lor?...

O, dacă Duhul Sfânt ne ar deștepta conștiința și ne ar deschide ochii, atunci am vedea cât de mare rău este păcatul (fie el mic) și că el este o povară și o durere pentru Dumnezeu. Fie că este o mîncă, ori asuprire, lăcomie sau lene, nedreptate sau desfrânare, închinare la idoli sau hulă, sudalmă sau clevetire, glume proaste ori îndărătnicie, neascultare sau beție, furt sau sgârzenie și orice nume ar avea, păcatul este o urăciune înaintea lui Dumnezeu; el sfășie inima lui Dumnezeu. El se întristează, păcătoșule de ceace răzi tu. Mântuitorul tău te cheamă din păcatul pe care tu-l ții o nimică și-ți spune: O, nu înfăptui această urăciune, pe care Eu o urăsc! „Pentru Numele lui Dumnezeu nu o face!” (Noi zicem adeseori „Pentru Numele lui Dumnezeu” fără să știm ce înseamnă; însă uite ce înseamnă pentru Numele lui Dumnezeu: să nu mănhniți pe Creatorul vostru, pentru că să nu dați prilej Celui Veșnic să strige, că este obosit de păcatele noastre) Lipsiți-vă, depărtați-vă și lepădați-vă de păcat; de ce voiți să muriți, casă a lui Israel?

Poate mulți, o viață întreagă au fost nepăsători și n'au cântărit niciodată păcatul cu balanța dreptății lui Dumnezeu. Fiindcă atunci ar fi văzut cât de grozav este el, și n'ar mai fi dorit să întristeze mai departe pe Domnul.

O, privește odată în față urăciunea păcatului și prăpastia pe care o deschide el înaintea ta și nu mai face un sirgur pas mai departe. Ingenunche în colțul odăii tale singurate și roagă pe Dumnezeu să-ți arate păcatul așa cum este el și să-ți dea adevărata pocăință pentru jicnirea și întristarea ce ai adus o dragostei Sale prin păcatul tău. Privește apoi cum pe drumul Golgotei, Fiul lui Dumnezeu cade sub crucea grea, apăsător de păcatele tale. Privește cum îi străpung mâinile și picioarele cu piroane, cum își bat joc de El și nici o mângâiere nu are în suferințele Sale atât de amare. El moare pentru tine, El moare în locul tău, păcătoșule! Sârgele Său l'a vărsat pentru păcatele tale. Ce așteaptă însă El acum dela tine? Isus vrea doar să vadă că tu ai părere de rău din toată inima, pentru toate păcatele tale. Ca să fi iertat, Isus vrea să vadă că acum păcatele îți sunt muiate în lacrimi calde de pocăință și că te doare inima că l'ai vătămat; iar acum ai o groază și scârbă de păcat și că ești hotărâtare de a te îndrepta, silindu te toată viața de a nu mai face nici cel mai mic păcat. Și așa — cu inima înfrântă și smerită — mărturisinduți păcatele tale înaintea lui Dumnezeu și a preotului rânduit în slujba lui, prin deslegarea servu-

„Scoală-te, ridică-ți patul tău și umblă!..”

Păcătosule--acest cuvânt e pentru tine!-- Ceva în legătură cu evanghelia de Duminică dela Ioan 5,1-15

„De treizeci și opt de ani..”

Lângă lacul Betezda, slăbănogul din evanghelia de azi, se chinula de 38 de ani, așteptând sosirea ingerului, sosirea îndurării și mîlei lui Dumnezeu..

Ce grozav lucru e boala. Și mai ales slăbănogia care te ține neputincios în pat. Despre grozăvia ei numai acela își poate da cu adevărat seama, care a trecut prin această încercare de chinuri și de amar.

Dar vai!, mai este încă o altă boală și slăbănogie, și mai rea decât a neputinciosului din evanghelia de azi: e boala și slăbănogia păcatului.

E boala și slăbănogia în care îl țărăște păcatul, pe omul care se lasă dus de ispita și pofta cea rea. Și vai, ce mulți sunt și astăzi, cei care zac de boala și slăbănogia asta. Sunt pline cărciumele, sunt pline închisorile, sunt pline spitalele și e plină lumea de slăbănogii și neputincioșii păcatului care zac nu numai de 38 ci și de mai mulți ani.

Iubite cititorule, eu nu te cunosc în adâncul tău. Poate însă și tu ești un slăbănog bolnav. Poate că și tu zăcărești prin păcate și fărădelegi de mai mult de 38 de ani, fără ca să știi că este un Doctor minunat care te poate vindeca.

Bagă de seamă! — acum te cercetează acest Doctor minunat, te cercetează Isus cel Bun, care vrea să-ți aducă nu numai vindecare de boala asta — ci să-ți și dea sănătatea și fericirea pe care până astăzi încă sufletul tău n'a cunoscut-o. El se oprește acum lângă „patul” tău și te întreabă blând:

„Vrei să te faci sănătos?”

Domnul nu vrea să ne facă nimic fără voia noastră. El nu vrea mai ales, să ne forțeze libertatea și voia noastră. Și așa e mai ales cu mîntuirea. El ne-a câștigat puțința mîntuirii — dar nu vrea să ne facă cu de-asilă s'o primim. El stă lângă patul suferinții noastre, ca doctoria minunată care ne poate aduce vindecarea, stă și așteaptă îndurerat că noi nu o vrem — dar El nu ne silește cu puterea să o luăm..

O, dragii mei, la patul câtoră dintre noi, oare nu așteaptă El de atâtea zeci de ani. Și cât de mult îl va dura pe Domnul nepăsarea noastră, când ne vede suferind fără să ne poată face nimic — fiindcă nu vrem noi să primim vindecarea pe care numai El ne-o poate da..

Și pe tine dragul meu, Mîntuitorul te întreabă astăzi ca oarecând pe slăbănogul dela Betezda: „Vrei tu să fii sănătos?”

Nu-ți pot dori un bine mai mare, nu-ți pot dori un mai mare câștig, și nu mă pot ruga să dobândești o fericire mai mare, decât să spui în clipa aceasta: „Da, Isuse Doamne, vreau din toată inima să fiu. Vino Tu Doamne Isuse și cu Doctoria cea minunată a jertfei Tale — vindecă sufletul meu, fă-mă sănătos sufletește, căci numai tu singur o poți face aceasta...”

„Nu știa cine este..”

Sărmanul slăbănog! În bucuria lui cea mare că s'a făcut sănătos, a uitat de binefăcătorul lui. A uitat să-L întrebe cine este și unde are locuința, ca să meargă să-i mulțumească. Sufletul lui era plin numai de bucuria și fericirea pe care o dă însănătoșirea dintr'odată, după 38 de ani de zăcere. Și sigur, avea de ce să se bucure, că nu e puțin lucrul acesta.

Noi însă îl cunoaștem, fiindcă știm că „El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui..”, că El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre și că prin rănile Lui noi am fost vindecați..” (Isaia 53, 4-5). Știm că „pe Cel ce n'a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El..” (II Corinteni 5, 21).

El a murit în locul tău ca tu „să nu mori, ci să treci din moarte la viață” (Ioan 11, 25). Trebuie să îți legi iubitul meu, pentru că El e Prețul prin care tu ai fost răsuțipărat (Efeseni 1, 7). Tu trebuie să-L cunoști, căci prin El ai aflat pacea și împăcarea cu Dumnezeu. (Romani 5,1)

Ferice de tine va fi dacă îl vei cunoaște cu adevărat pe Hristos așa cum este și „nu în felul lumii” (II Corinteni 5,16).

„Să nu mai păcătuești!”

Cel dintâi cuvânt pe care îl a spus Mîntuitorul slăbănogului vindecat a fost apoi: „Iată te-ai făcut sănătos — de acum să nu mai păcătuești, ca să nu îți se întâmple ceva și mai rău..”

Ce-ar putea oare să fie „și mai rău” decât a zăcea 38 de ani neputincios în pat, cu medicina lângă tine?

O, Mîntuitorul știa! Să ne ferească Bunul Dumnezeu de aceasta pe toți, e moartea cea fără înviere, e chinul cel fără nădejde — care îl așteaptă pe toți cei ce iubesc fărădelegea și trăesc în minciună... (Apocalips 22,15).

Bagă deci bine de seamă, dragul meu: după ce ai fost vindecat și curățit odată din păcat — să nu mai păcătuești. Păzește-ți ochiul, păzește-ți mîna, păzește-ți piciorul, păzește-ți inima, păzește-te ca de foc de orice păcat ori cât „de mic” și de „nevinovat” și ar părea că este acest păcat. Căci Dumnezeu care a părăsit (Marcu 15,34) până și pe Fiul Său când era făcut păcat pentru noi (II Cor. 5,21) — arătînd astfel cât de mult urăște păcatul — cu cât mai mult ne va face nouă astfel?..

„Căci dacă păcatul cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare în frisoșată a judecării — și văpaia unui foc care va mistui pe cei răsvrățiți”.. (Evrei 10,26).

Ține minte aceasta!

Traian Dorz

Suflete, suflete

O suflet, suflet plin de jale
Tu rătăcești pe această cale
Și-alergi într'una tot mereu
Înstreinat de Dumnezeu.

Și nu te uita în urmă frate
Cum Domnul le-a răbdat pe toate
Și-a îndurat chinuri amare
Ca să te scape din perzare.

A suferit mult pentru tine
Să-ți facă drum spre mîntuire
Și însăși viața El și-a dat
Pentru al nostru greu păcat.

Și nu gîndești tu frățioare
Că-n lumea asta trecătoare
Nimic, nimic nu vă rămâne
Că toate sunt deșertăciune

Acum grăbește, te deșteaptă
Cu braț întins Domnul te-așteaptă
La Domnul ca să te ntorci
Să-ți dea viața cea de veci.

Prada C.

Gânduri despre citirea Sf. Scripturi

Dulce este mierea, dar Cuvîntul Domnului auzit și citit în Sf. Scriptură, este neînchipuit mai dulce ca mierea, precum și în însăși Sf. Scriptură se zice: „Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decât mierea în gura mea!”, (Ps. 119,103). Citirea cărților mari, a Sfințelor Scripturi poate și trebuie să ocupe întreaga viață de om (Filaret, mitropolitul Moscovei).

Sf. Scriptură nu este numai cartea ce comunică felurite cunoștințe, ci un predicator al harului lui Dumnezeu, al harului Duhului Sfânt; cel ce o citește cu evlavie intră în legătură cu Duhul Sfânt, care a dăruit această scriere și trăiește în ea până astăzi (Visarion, episcopul de Costroma).

Necunoștința Sfințelor Scripturi este un mare lunecuş și o adîncă prăpastie (Sf. Epifanie episcopul Ciprului).

Cine nu-și va lumina mintea cu învățătura Dumnezeiască acela va fi îndepărtat cu mintea de adevăr (Sf. Efrem Sirul).

Numai degetul din cer poate să arate calea cea dreaptă spre cer (Inochentie arhiepiscopul Hersonului).

Orce patimă te-ar tulbura, să începi să citești cuvîntul lui Dumnezeu și patima se va liniști tot mai mult și mai mult, până ce în cele din urmă, cu totul se va stîmpăra (Teofan, episcopul Ahademirului).

Rugăciunea să o socotești ca cheie pentru înțelesul cel adevărat al Dumnezeieștilor Scripturi (sf. Isac Sirul).

Păr. Vladimir

„Omul Durerilor” (Isaia 53, 3)

Lovit cu palme și scuipat
Batjocorit—însăngerat
Cu pumnii bătut necontentit
Și tot de rău înpresurat,
— A fost omul durerii..

A suportat crudul calvar
Ca să ne scoată din amar
Și să ne odihnească iar
În cerul copleșit de har,
— În Raiul Său sublim..

Omul Durerii s'a numit
Isus al nostru, Domn slăvit
Care pe Sine s'a jertfit
Pentru poporul Său robit,
De iadu 'ngrozitor..

De El și cerul s'a 'ngrozit
Iară pămîntul s'a clătît,
Căci peste tot era mînjit
De-al meu, și al tău păcat cumpîit
Iubite frățior..

Amarnic fi-vom judecați
De vom mai sta neîmpăcați
De cerul sfînt înstreinați
Noi cei ai pulberii argați,
De raiul Său Sublim..
I. Stan Hemocea — Teodor

FEREAȘTRA SOARELUI

Pe vremuri trăia la un schit singuratic, în temeiul des de codru, un pustnic bătrân, cărura îi mersese vestea departe pentru înțelepciunea lui și sfințenia vieții sale. Oamenii năcăjiți muncii de multe patimi de care voiau să se scape, să se curățe, veniau până la el să-i ceară sfatul și să-i ceară ajutor de la Dumnezeu prin rugăciunile lui.

Odată a venit la el un creștin care citise viețile sfinților și-i zise:

Părinte, eu am citit că Dumnezeu e pentru unii oameni cea mai mare bucurie a vieții. El le trimite în suflet lumină mare și căldură dulce, încât nici mierea din coșnițele albinelor nu se poate asemăna cu aceea dulce, când ei stau la vorbă cu Dumnezeu. Am încercat și eu să mă apropiu de Dumnezeu, ca să gust din cea dulce a sfinților. Am intrat în biserică, am spus și rugăciuni, ba câteodată am și postit și am ajunat, dar nici mai lăminat nici mai îndulcit la suflet nu am rămas.

Rogu-te să-mi spui: Dumnezeu e numai al unora, nu a tuturor oamenilor?

Pustnicul în loc de răspuns,

l-a dus în schit și l-a pus să șadă în fața unei ferești prin care cădea soarele primăverii. Omul se umplu de lumină și de căldură. Apoi îl luă de mână și-l duse lângă un perete gros, din care se strecura încă umezeala și frigul iernii. Și-l lăsă să șadă multă vreme acolo, fără nici un cuvânt.

— Mi-e frig, părinte, zise el, haida să ieșim.

Omul lui Dumnezeu îl duce iar în fața ferestrei și-l lăsă să se soarească și să se încălzească.

— Iată: îl zise pustnicul, soarele varsă lumină și căldură și aici, prin fereastră și în peretele lângă care ai amorsit de frig, Nu soarele e de vină că lângă perete e frig și lângă fereastră e cald. El e unul singur și scaldă în lumină și căl-

dură toată lumea. Dar peretele gros de piatră, nu lasă să treacă lumina și căldura lui. Pe când fereștra le lasă. Omul părea că începuse să înțeleagă, dar nu de tot.

— Așa e fiule — zise pustnicul, și cu Dumnezeu. El e soarele tuturor oamenilor. Dar unii oameni deschid fereștra sufletului și lasă să intre lumina și dulceața cerească; alții astupă fereștra cu zid. Nu Dumnezeu e de vină, ci omul, dacă nu-i simte lumina și căldura. Sfinții a căror viață le-ai citit, au deschis fereștra. Tu o fi astupată cu fapte rele. Ce folos că întri în biserică, că te rogi ori chiar ajunezi, dacă ești sgârcit și plin de necurățenie, dacă faci strâmbătate fratelui. Faptele rele, păcatele, fac zid între tine și Dumnezeu. Lăpădă-te de ele, și se va deschide fereșta. Și vei simți și lumina și dulceața ce-ți va da soarele „Dumnezeu“. Omul mulțumi și porni înfricoșat. El știa că e un mare păcătos dar nu se gândise până acum la pocăință.

I. Agârbiceanu

Acum...

Acum când tresaltă păduri și câmpii,
Te chem dede departe, te chem ca să vii
La Cel ce natura îmbracă fumos,
La Domnul iubirii, la Domnul Hristos.

Acum când și cerul e mult mai senin,
Și când pârâiașul șerpuește lin,
Înalță-ți privirea, înalță-o în sus,
Să fii mai aproape de Domnul Isus

Acum când prin codrii și lunci iar șosesec
Mii de păsărele ce ne nveselesc,
Cu inima caldă, cu suflet curat,
Cântă pentru Domnul, cântă ne ncețat.

Acum când albina aleargă prin flori,
Și totul poartă haină de sărbători
Grijește de suflet, grijește mereu
Să poți merge vesel sus la Dumnezeu.

I. Tudusclic

TINERE

În lumea plină de necaz,
Tu zaci rănit și fără glas,
Și Isus te cheamă azi
De ce nu vii?

Dece 'ntârzi iubitul meu,
Și nu te întorci la Dumnezeu,
Dece mai făptuiești ce-i rău
Dece?

Ah vino scumpul meu acum,
La Domnul pe-al credinței drum,
Apucă-ți sufletul în pumn,
și vin la el

O lasă lumea înapoi,
Și socotește-o gunoi,
Și plângi cu ochi amândoi,
al tău păcat.

Ah vino chiar acum plângând
fertare Domnului cerând,
O vino suflete plângând,
la Dumnezeu.

Căci nu-i alt loc mai potrivit,
Unde să fi tu fericit
Decât Isus cel Răstignit
decă vin la el

O tinere departe dus,
Privește încă odată în sus,
Și te întoarce la Isus
iubitul meu.

Isus din nou te cheamă azi,
Cu lacrimi calde pe obraz,
O vino cât se zice: „azi“
la Dumnezeu,

Dece nu vii iubitul meu?
la Isus Stăpânul tău
O nu mai sta răpus de rău
ci vin la El.
Dumitru Pădureanu tânăr
Cicir-Arad

Vieța după Evanghelie

Iubiților, cel ce a urit în inima sa păcatele sale și fiind lăminat de darul Preasfântului Duh — vcește a sluji Stăpânului și Împăratului nostru Dumnezeu, cel mai principal lucru ce se cade a face acum este acesta: Să socotească cu deamăruntul și să priceapă că această nouă rânduală și știință ce va să apuce, este cea mai vrednică lucrare din toate, cea mai minunată înțelepciune și cel mai mare bine.

Altă bunătate mai mare nu se află nici decum care să fie într'adevăr bunătate, nici altă isprăvire a omului fără numai aceasta care este sfârșitul tuturor povestirilor cum zice însuși Domnul Isus: „Încă una trebuiește“ (Marcu 10,21).

Apoi toată viața creștinului după aceea — de va voi să trăiască cum spune Evanghelia — este numai cruce și împotrivire la toate ale lumii, căci lucrurile lumii fagăduesc dragoste și desfătare a acestei trecătoare vieți, iar mai pe urmă după puțină vreme de petrecere se chinuesc în muncă vecinică oamenii cei înșelați de iubirea și îndulcările păcatului.

Deci, frate, auzind acestea, pocăește-te și începe a trăi o viață cu Domnul, acum cât mai ai vreme (St. Augustin).

Gulegare David B. Ioan

Păcatul

(urmăre din pag. 1-a)

lui pe pământ, vei fi deslegat și de Domnul și Mântuitorul tău Cristos în Cer.

Privește, aici, prin jertfa lui Isus pe cruce ești împăcat cu Dumnezeu și ai ca dar viața veșnică. Dacă însă nu te întorci la El, dacă nu vrei să L urmezi, vei muri în păcatule tale și vei fi osândit.

Dumnezeu a avut atâta răbdare cu tine. Vino la pocăință! El nu vrea moartea nimănui ei să se întorcă la Sine și să fie viu. Vrei tu să urmezi lui Hristos? Mănele Sale străpunse de piroane, te cheamă să vii, deși L-ai respins mereu. El te roagă să fii mântuit. Păcătosule, vrei tu să fii al Lui sau nu? „Cine vrea acela să vină să la apa vieții în dar“. Veniți la El

SUFLETE VINO!..

Astăzi vino lângă Domnul
Suflete trudit și frânt,
El te mângăie îndată
Cu divinul Său cuvânt.

Isus are multă milă
De sărmanul năcăjit
Care vine și suspină
Și să roagă umilit.

Domnul a murit pe Cruce
Pentru sufletul perdut
Să-l ridice din păcatul
Unde singur a căzut..

Astăzi sufletul aleargă
În brațele lui Isus
Să-ți câștigi din bună vreme
Împărăția lui Isus..

Acolo nu-i suferință
Nici necaz, nici trudă grea
Căci acolo-i fericitrea
Ce-n lume n'o poți avea!

Ilie Popovici

Aș vrea în astă viață

Aș vrea aloci în astă viață
Să sufăr pentru-al meu vâcat
Ca să mă pot duce la Domnul
Să-i dau sufletul curat.

Aș vrea ca să nu tau răsplătit
Pentru greșala din trecut
Aș vrea să mă îmbrac odată
În haină din cer nu din lut.

Hiticaș Dumitru, Căian-Someș

Incă trei țări căzute în prada războiului

Germania a ocupat Ducatul Luxemburg și a intrat în Belgia și Olanda — Lupte crâncene — Aliații vin în ajutorul țărilor atacate — Au fost bombardate și multe orașe și sate franceze — Sunt sute de morți și răniți. — A început adevăratul război pe frontul de Vest

În dimineața zilei de 10 Mai, trupele germane au intrat încă în 3 țări: Belgia, Olanda, și Ducatul Luxemburg. Acesta din urmă a fost ocupat îndată deoarece Ducatul Luxemburg nu are armată. S'au dat doar câteva lupte între armata germană și trupele aliate care îi eșiseră înalte. Marea Ducesă Charlotte împreună cu soțul și cei 6 copii ai lor, s'au refugiat în Franța.

Atacul asupra Belgiei și Olandei

a întâlnit îndată rezistența, armatelor celor două țări. În Olanda s'a dat drumul apelor mării pe canalele anume săpate pentru apărarea contra inamicului, dar armata germană provăzută cu vapoare (tancuri-bărci) blindate, înaintează, distrugând totul în cale.

Atacul contra acestor țări s'a produs deodată cu trupe de uscat motorizate și cu avioane care sburau la mică înălțime și aruncau bombe. În multe părți au fost lansați cu parașutele soldați înarmați mai ales pentru ocuparea aerodromurilor.

Un grup de parașutiști coborâți aproape de Haga (cap. Olandei) au încercat să inconjure palatul regal pentru a face prizonieră pe regina Wilhelmina, dar nu le-a reușit.

Ajutorul aliaților

Îndată ce s'a produs atacul, cele două țări au cerut ajutorul Franței și Angliei, cari au răspuns numaidecât, trimițând armate mari, avioane și vapoare în ajutor. Luptele au început pe toate fronturile. Sunt ciocniri grele și foarte sângeroase. Astfel a început adevăratul război pe frontul din apus, război care se duce cu mare strășnicie, deocamdată pe pământ a două țări neutre.

Atacul asupra Franței

În același timp, avioanele germane au sburat

și deasupra Franței bombardând o multime de sate și orașe, omorând mulți civili, mai ales femei și copii. Avioanele germane au sburat deasemenea și asupra Parisului și Londrei. Ca răspuns, avioanele aliate au bombardat și ele un oraș german

Două ordine de zi

Cancelarul Hitler a dat un ordin de zi către armata de pe frontul de Vest, îndemnându-o să lupte pentru triumful Germaniei pentru viitorul a o mie de ani.

Generalul Gamelin, comandantul armatei aliate a dat la rândul său un ordin de zi în care spune

„Atacul pe care îl prevedeam din Octombrie s'a deslășuit azi dimineață, Germania pornește împotriva noastră luptă pe viață și pe moarte.

Proclamațiile celor doi suverani

Regina Olandei ca și regele Belgiei au dat o proclamație către armată, îndemnând pe soldați să lupte contra cotropitorului și arătând nădejdea că vor birui..”

Telegrama Papei și a Regelui George al Angliei

Papa Pius XII a trimis câte o telegramă celor 3 capi ai statelor atacate de armata germană arătând părerea de rău de atacul neașteptat pornit asupra lor.

Regele George VI al Angliei a trimis o telegramă regelui Belgiei, în care după ce arată indignarea că în timp de 25 ani numai, Belgia este din nou invadată de germani, spune că aliații vor da tot ajutorul lor Belgiei pentru a respinge înapoi pe inamic.

Ce spune Berlinul

Într'un memoriu trimis celor două guverne Germanii spun că au documente din care reiese că Belgia și Olanda ar fi fost ocupate în timpul lunii Mai de aliați și, că nu și-au păstrat neutralitatea cum trebuie. De aceea pentru a lua-o înaintea franco-englezilor Germania a pornit înainte pentru a le apăra ea neutralitatea. Dacă ele se vor supune, își vor păstra ce au, dar dacă vor încerca să lupte, vor fi nimicite.

Deocamdată luptele continuă cu furie.

Pierderile anglo-germane

în războiul din Norvegia

Pierderile Angliei

Gazetele germane scriu că Englezii au pierdut în Norvegia numeroase vase de transport, submarine, vapoare de purtat avioane și vapoare de război. Numărul acestor vase pierdute de englezi în acest război este destul de mare.

Pierderile germanilor

La rândul lor gazetele engleze scriu că germanii au pierdut în drum spre Norvegia peste 17.500 de oameni și că 1000 de soldați germani s'au predat aliaților.

S'a schimbat guvernul

Din noul guvern prezidat tot de d-l Cons. Regal Gh. Tătărescu, fac parte doi miniștri noi

În seara zilei de Sâmbătă săpt. trecută, guvernul român a demisionat. Cu formarea noului guvern a fost însărcinat tot d-l Cons. Regal Gh. Tătărescu. Din noul guvern fac parte la Justiție: d-l d. Aurelian Bentoiu; la Culte și Arte: d. prof. Ciobanu Ștefan. M. Canciov la Economia Națională și doi subsecretari de Stat: Comandor Achila Dumitrescu și Amiral Păiș la Ministerul Aerului și Marinei.

— Ziua de 10 Mai s'a sărbătorit în toată țara cu serbări naționale deosebite.

În capitala la marea paradă e

s'a desfășurat, a luat parte și M. Sa Regele, Marele Voevod Mihai, Guvernul și toți înalții demnitari ai țării.

Știri din țară și străinătate

— Elveția a mobilizat — În urma celor întâi plate cu Belgia și Olanda Elveția care se teme de un eventual atac a mobilizat armata trimițându-o la granițe. (Rador).

— Cheltuielile de război ale Germaniei pentru arme și munițiuni din anul 1927 și până în anul 1939 se ridică la suma de 94 miliarde mărci, adică 4000 miliarde Lei. Această sumă este cu 3 miliarde mărci mai mare decât toate cheltuielile Germaniei făcute în războiul din anii 1914-1918. La atâtas ar ridica toate cheltuielile României (bugetul) în timp de 40 ani. (Rador)

— A murit mama Ecaterinii Teodoroi în vârstă de 72 de ani s'a stins din viață în comuna Vădenii

Gorjului, bătrână Elena Vasile Teodoroiu, mama eroinei dela Jiu și Mărășești, Ecaterina Teodoroiu.

— Un avion german a fost doborât într'o luptă de-asupra orașului Clacton Sea din Anglia. Avionul era plin de bombe cari au făcut explozie când au ajuns la pământ. Explozia bombelor făcu stricăciuni la peste 50 de case din oraș. Au fost omorâți 7 oameni, dintre cari 4 sunt sburătorii, cari se găseau pe avionul german. Au fost răniți 156 de oameni. Casa peste care a căzut aeroplanul a fost rasă de pe fața pământului. Pagubele pricinuite de această explozie sunt de peste 106 000 lire sterline, adică vre-o 100 milioane de lei (Rador.)

Avizăm pe cititorii gazetei noastre din Cluj, cari până acum au obișnuit a veni din cele mai îndepărtate margini ale orașului până în cartierul „Iris” (mai ales pentru cântări religioase), că se împlinește dorința tuturor și deacum înainte se vor ținea **Dumineca la orele 3** după masă, adunări la cari se vor face cântări religioase și în „Școala Maicii Domnului” a sursorilor noastre călugărițe dela Biserica Bob.

Anunțăm deci pe toți cititorii din Cluj, cari nu locuiesc în cartierul Iris și sunt mai aproape de Biserica Bob, și doresc a învăța cântările noastre liturgice și religioase, ca să vină în școala „Maicii Domnului.

Intrarea prin str. N. Iorga 8. Conducerea cântărilor va fi făcută de teologul absolvent Alexandru Bochiș.